

keparti gør, når vi bl.a. rejser en forespørgsel som den her.

Så bliver jeg nødt til at spørge fru Lissa Mathiasen, om statsministeren skabte sådan en frygt, fremkaldte frygt, da man i B.T. søndag den 12. september sidste år kunne læse:

»Kun et sygt samfund accepterer volden.« Med den klare salut forsøger statsminister Poul Nyrup Rasmussen at blæse nyt liv i den ikke særlig vellykkede socialdemokratiske kamp mod volden.«

Og senere:

»Jeg vil gerne give et håndslag til Odenses borgmester Anker Boye. Vi vil sende et signal om, at vi ikke vil tillade sådanne tilstande i vores byer«, forsikrede Nyrup.«

Var det at fremkalde frygt, det, statsministeren gjorde her, eller var det at fokusere på nogle problemer, som er i det danske samfund, og som Folketinget bør tage et ansvar for at løse?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det ville ikke alene være uklogt, men også direkte forkert, hvis ikke man anerkendte – det gjorde jeg i min tale, og det har såvel statsministeren som justitsministeren også anerkendt – at der er voldelige ting og der er kriminalitet, som vi ønsker at gøre op med. Det er det, man har gjort, som jeg også sagde i min tale, fra 1993 og fremefter helt konsekvent.

Det, som jeg synes er væsentligt, er på den ene side at få sagt, at der er lagt en linje fra 1993, og at den linje er vi enige i, og på den anden side, at vi så til gengæld, også med baggrund i det, som jeg tror de fleste er klar over er kommet her på det sidste i det her folketingsår, såvel regeringens initiativer mod volden som regeringens initiativer over for utilpassede unge, nu også giver en mulighed for at lade det virke.

Skulle der vise sig behov for at gå ind yderligere i forhold til tilpasninger, så tror jeg, vi har vist netop i den periode fra 1993 og frem, at det er vi parate til, og jeg mener også, at regeringen har vist, at det har den været parat til. Og det er den linje, der er lagt – i stedet for bare at male en utryghed op, som ingen har brug for.

Man kan spørge: Hvem har brug for i den danske befolkning at få en utryghed skabt, som ikke findes?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Min påstand vil omvendt være, at det, Socialdemokratiet og regeringen forsøger nu, er at sløre sandheden og derigennem skabe falsk tryghed.

Jeg vil gerne spørge fru Lissa Mathiasen: Hvorfor kunne pressen efter den socialdemokratiske kongres i Odense i efteråret skrive, at den eskalerede bandevold var det altoverskyggende tema for Nyrup, da han lørdag åbnede Socialdemokratiets kongres i Odense sammen med godt 800 delegerede? Hvorfor kunne pressen skrive det, hvis det var, at statsministeren ikke mente, det var noget problem, at vi skabte en falsk utryghed i befolkningen?

»Her går det jo godt. Vi har et trygt og rart samfund. Alt er på sin plads.« Hvis det var det budskab, man ønskede at give, hvorfor var det så det, jeg lige har citeret, pressen kunne beskrive fra den socialdemokratiske kongres?

Var det kun, fordi det lige var oppe i tiden? Var det kun, fordi man lige diskuterede det i pressen? Var det, fordi pressen interesserede sig for det? Var det derfor, regeringen og Socialdemokratiet tog det op, eller var det, fordi der er nogle reelle problemer, som Socialdemokratiet i dag forsøger at negligere?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Eller var det måske, fordi Dansk Folkeparti havde temaet på årsmødet for godt et år siden, altså ikke på det sidste, men på det forrige?

Det er jo helt typisk for Socialdemokratiet, at man flintrer rundt, alt efter hvordan debatten er. Og det, der er mit råd til Socialdemokratiet, og det, vi gerne vil have svar på her i dag, er: Hvad mener man egentlig? Mener man det, som statsministeren og justitsministeren har udtalt til medierne, eller mener man det, som man har sagt fra talerstolen her i dag: Det går jo egentlig meget godt. Danmark er jo sådan et trygt lilleputsamfund. Der er jo ikke rigtig de store problemer.

Hvad er meningen?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FR1):

Jeg kan forstå på fru Lissa Mathiasens fortsatte linje i samme spor, at Socialdemokratiet støtter Frihed 2000's forslag til vedtagelse, om end det ikke blev sagt direkte, og det vil jeg gerne have lov til at takke for.